



Farní rodina je základní buňkou diecéze. Není jen vymezeným územím, ale především společenstvím věřících, kteří se navzájem doprovázejí na cestě víry a slouží jeden druhému podle darů, které přijali. **Středem tohoto společenství je Kristus - ten, který nás spojuje a dává našemu životu směr.**

PROČ O TOM MLUVÍME

Mezi 418 farnostmi naší diecéze existují velké rozdíly:

- téměř 60 % farností už dnes nemá vlastního faráře
- někde farnosti žijí a rostou, jinde spíše slábnou
- v dalších letech výrazně ubude kněží ve farnostech

Tato realita nás vede k otázce: **Jak dnes tvořit farnosti, aby byly živé, otevřené a schopné nést víru dál?**

KAM CHCEME SMĚŘOVAT

Chceme, aby naše farnosti byly skutečnou rodinou:

- která roste ve víře a nese evangelium dál
- která je místem vztahů, služby a spolupráce
- kde každý může uplatnit svá obdarování
- kde se každý cítí přijatý

Víra se žije ve vztazích - s Bohem i mezi sebou navzájem.

SPOLEČNĚ HLEDÁME CESTU

Projekt PROPOJENÍ je cestou společného rozlišování. Nasloucháme zkušenostem kněží i laiků a hledáme cesty pro budoucnost farností - inspirováni životem prvotní církve, kde lidé žili víru společně, sdíleli se a rostli ve vztahu k Bohu i mezi sebou.

TŘI OBLASTI DRUHÉHO PILÍŘE

www.propojeni.ado.cz

1

Aktivní účast laiků

Farnost tvoří kněží i laici, kteří už dnes nesou velkou část jejího života. Chceme na tuto zkušenost navázat a pomoci jim rozvíjet jejich obdarování. Promýšlet, jaké služby mohou laici převzít, jak rozvíjet služby lektorů, akolytů a katechistů, jak sdílet dobrou praxi mezi farnostmi a jak se setkávat ve všedních dnech k modlitbě a ve společenství. Právě takový život vidíme i v prvotní církvi - byli pospolu, sdíleli se a společně žili víru. Tam, kde se takto propojoval život lidí s Bohem, rostlo i celé společenství.

2

Formace a duchovní růst

Víra i vztahy potřebují růst. Proto hledáme, jak podporovat vzdělávání, formaci a duchovní doprovázení, aby každý mohl dozrávat ve svém vztahu k Bohu. Zamýšlíme se, jaká témata vzdělávání a podpory jsou dnes potřebná, jak rozvíjet duchovní doprovázení a jak posilovat malá společenství, která jsou důležitým místem sdílení víry i života. Svatý Pavel připomíná, že naše poznání je zatím jen částečné a že k plnosti dorůstáme postupně. Duchovní růst proto vyžaduje jak otevřenost Boží milosti, tak i naše vlastní úsilí.

3

Správa farnosti

Farnost je živé společenství, které potřebuje spolupráci a sdílení odpovědnosti. Hledáme, jak rozvíjet spolupráci kněží a laiků, jak lépe delegovat jednotlivé úkoly, jak budovat funkční farní týmy a jak vyjasnit roli pastorační rady. Cílem je, aby kněz nebyl na vše sám a mohl se více věnovat své službě, a zároveň abychom více zakoušeli společnou zodpovědnost za život naší farní rodiny.

„Farnost je rodina.“ Nejde jen o organizaci, ale o vztahy, službu a společnou cestu víry. Farnost roste tam, kde lidé nesou jeden druhého, sdílejí své dary a společně hledají Boží vůli. Budoucnost farností závisí na tom, jak dokážeme žít jako jedno společenství - otevřené, živé a zakořeněné v Kristu.